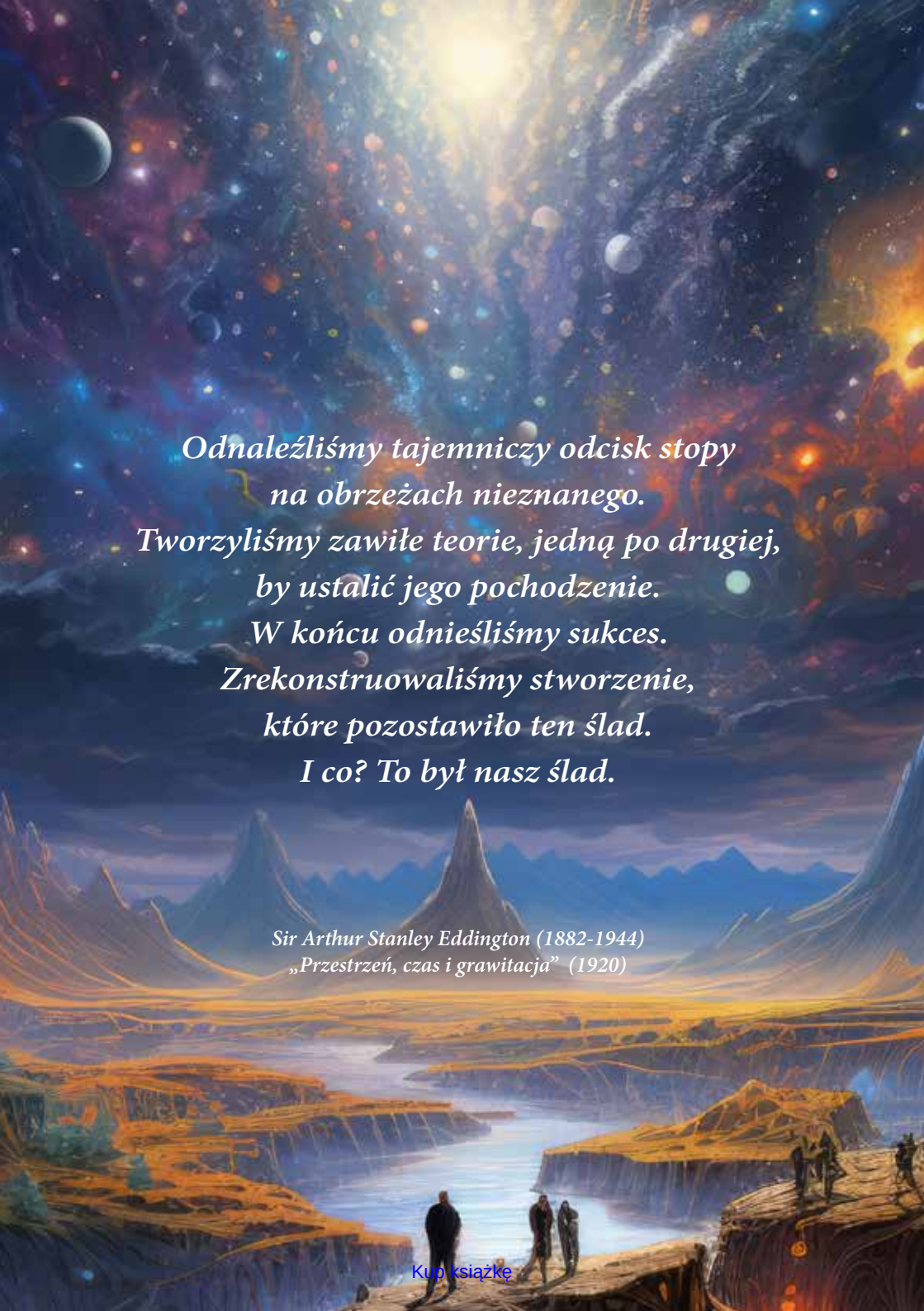

JAK MITOLOGIA I STAROŻYTNE CYWILIZACJE
WPŁYWAJĄ NA ROZWÓJ
WSPÓŁCZESNEJ DUCHOWOŚCI

SZEPTY UNIWERSUM

I. SAMOTNA PLANETA

VESPER LUMEN

*Odnaleźliśmy tajemniczy odcisk stopy
na obrzeżach nieznanego.
Tworzyliśmy zawile teorie, jedną po drugiej,
by ustalić jego pochodzenie.
W końcu odnieśliśmy sukces.
Zrekonstruowaliśmy stworzenie,
które pozostawiło ten ślad.
I co? To był nasz ślad.*

Sir Arthur Stanley Eddington (1882-1944)
„Przestrzeń, czas i grawitacja” (1920)

Wstęp

Wszechświat jest nieskończonym oceanem tajemnic, pełnym nieodkrytych światów i niepoznanych form życia. Nasza planeta, Ziemia, jest jednym z tych cudów: wyjątkowym ogrodem pełnym różnorodności biologicznej, harmonii i piękna. Ale czy rzeczywiście powstała w wyniku przypadkowych procesów ewolucyjnych? Czy może życie na Ziemi jest darem od zaawansowanych cywilizacji, które odwiedziły naszą planetę w odległej przeszłości?

Autorka zakłada, że jej czytelnicy interesują się ezoteryką i duchowością, ale być może nie mieli jeszcze szansy zagłębić się w tematy poruszane w tej książce. Czytelnik biegły w tematyce starożytnych cywilizacji, nie znajdzie tutaj nowości, może jednak skonfrontować to, co już wie.

Ta książka prowadzi Cię w podróż przez zagadki i tajemnice naszego świata, odkrywając ślady starożytnych cywilizacji i ukazując dowody na

to, że życie na Ziemi mogło zostać zasiane przez kosmitów. Przeniesiemy się w czasy, gdy Atlantyda, legendarna wyspa pełna zaawansowanej technologii i wiedzy, była centrum starożytnej mądrości. Odkryjemy, jak jej dziedzictwo przetrwało w kulturach, które ją otaczały, i jak wpływa na współczesne poszukiwania duchowe.

Wspólnie zgłębimy tajemnice starożytnych cywilizacji, takich jak Egipt, Sumer czy Majowie, których wierzenia i praktyki sugerują kontakt z istotami pozaziemskimi. Przeanalizujemy dowody archeologiczne i mitologiczne, które wskazują na to, że nasi przodkowie mogli być pod wpływem zaawansowanych bytów kosmicznych.

Istoty opiekuńcze i anielskie również odegrają swoją rolę w naszej opowieści. Czy duchowi przewodnicy, opisani w różnych kulturach jako anioły, duchy opiekuńcze czy bogowie, mogą być wysłannikami z innych światów? Zbadamy ich rolę w kształtowaniu się ludzkiej duchowości i zrozumieniu kosmicznej świadomości.

Skąd pomysł na książkę, która podsumowuje powyższe tematy i dokonania ludzkości? W miarę jak coraz więcej osób budzi się duchowo, zaczynamy dostrzegać wzory i połączenia, które

wcześniej umykały naszej uwadze. Znajdujemy wskazówki w tekstach starożytnych, w symbolice mitów i w śladach pozostawionych przez te niezwykle cywilizacje. Duchowość nowej ery czerpie z tych źródeł, łącząc mądrość przeszłości z nowoczesnym zrozumieniem wszechświata i naszej roli w nim. Dla początkujących ezoteryków i osób poszukujących duchowego przebudzenia, ta książka stanie się przewodnikiem po tajemnicach Ziemi i kosmosu. Pozwoli odkryć, że nasza planeta jest częścią większej, kosmicznej sieci życia i inteligencji.

Wyruszymy razem w tę fascynującą podróż, by zrozumieć, kim jesteśmy, skąd pochodzimy i jakie jest nasze miejsce we wszechświecie. Wyruszymy, aby odkryć prawdę, która może zmienić nasze spojrzenie na siebie i na otaczający nas świat.

Czujemy się samotni.

W kosmosie pełnym gwiazd i planet, Ziemia zajmuje niezwykle miejsce jako jedyna planeta, na której znamy istnienie życia. Pomimo tego, że nasza planeta tętni różnorodnością biologiczną, pozostaje ona samotna w kosmicznej przestrzeni. Ale czy ta samotność wynika z braku innych form życia czy z naszej niezdolności do ich odnalezienia?

Ziemia, nasz jedyny dom, jest niezwykle bogata pod względem życia. Od mikroskopijnych organizmów po kompleksowe ekosystemy, pulsuje różnorodnością biologiczną. Warunki na Ziemi, takie jak obecność wody w stanie ciekłym i odpowiednia odległość od Słońca, stworzyły doskonałe warunki dla rozwoju życia w jego różnorodnych formach. Choć życie kwitnie na Ziemi,

pozostaje ona samotna w wielu aspektach kosmicznej egzystencji. Dotychczas nie udało się nam znaleźć innej planety, która mogłaby równać się Ziemi pod względem zdolności do wspierania życia. Ponadto, brak jakichkolwiek dowodów na kontakt z innymi inteligentnymi formami życia pozostawia naszą planetę samotną w kosmosie. W ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat ludzka eksploracja kosmosu poczyniła znaczne postępy. Pomimo to, technologia, którą obecnie mamy do dyspozycji, nadal jest ograniczona w zakresie poszukiwania życia poza Ziemią. Nasze metody detekcji egzoplanet i analizy atmosfer pozostają stosunkowo prymitywne wobec skali wszechświata. Co z tego dobrego wynika to to, że dążenie do poszukiwań życia poza naszą planetą prowadzi do rozwoju nowych technologii i metod badawczych. Chociaż Ziemia może wydawać się samotna w oceanie kosmosu, nasza tęsknota za odkryciem życia poza naszą planetą i zjednoczeniem się z innymi formami inteligentnego życia prowadzi nas do przyszłych wyzwań i możliwości. Może to być tylko kwestią czasu, zanim nasza technologia i determinacja pozwolą nam odkryć inne formy życia w kosmosie i nawiązać z nimi kontakt, co otworzy nowe horyzonty dla ludzkości.

Nie ustajemy w próbach. W 2009 roku kosmiczny teleskop Keplera został umieszczony na orbicie z misją przeszukania mniej więcej 150 tysięcy gwiazd na niewielkim fragmencie nieba. Choć jednym z celów było odkrycie planet krążących wokół tych gwiazd, głównym zadaniem było odpowiedzenie na fundamentalne pytanie: Czy miejsca potencjalnie sprzyjające życiu są powszechne w kosmosie, czy też stanowią rzadkie zjawisko, co obniżyłoby nasze szanse na znalezienie innych zamieszkałych światów?

Okazało się, że planet jest więcej niż gwiazd, a co najmniej jedna czwarta z nich znajduje się w tzw. egzosferze swoich gwiazd, czyli w strefie, gdzie warunki są odpowiednie dla istnienia życia – ani za gorąco, ani za zimno. Biorąc pod uwagę, że w Drodze Mlecznej mamy przynajmniej 100 miliardów gwiazd, istnieje przynajmniej 25 miliardów potencjalnych miejsc, w których życie mogłoby się rozwinąć. I to tylko w naszej własnej galaktyce, która stanowi zaledwie jeden z bilionów obiektów kosmicznych... Nic więc dziwnego, że teleskop Keplera zmienił nasze podejście do jednego z największych pytań dotyczących istnienia. Już nie pytamy, czy życie istnieje poza Ziemią, ponieważ niemal na pewno tak. Pytanie brzmi: Jak możemy je odkryć?

A może właśnie jest całkowicie inaczej?

Od zarania dziejów ludzkość nurtowały pytania dotyczące pochodzenia życia na Ziemi. Czy istnieje możliwość, że nasza planeta została zasiana życiem przez istoty pozaziemskie? Czy Ziemia mogła być wynikiem kosmicznych interwencji?

Istnieje tzw. teoria panspermii, która głosi, że życie na Ziemi mogło zostać zainicjowane przez zasianie mikroorganizmów lub materiału genetycznego przez obce cywilizacje. To stanowi fascynującą perspektywę, prawda?

Niektórzy naukowcy uważają, iż istnieje możliwość, że mikroorganizmy mogły być przenoszone przez meteoroidy lub komety z innych części kosmosu, co zapoczątkowało życie na naszej planecie. Teoria panspermii budzi kontrowersje w środowisku naukowym. Jej zwolennicy wskazują na fakt, że mogłaby ona wyjaśnić, dlaczego życie na Ziemi pojawiło się tak szybko po jej powstaniu oraz dlaczego mikroorganizmy mogą przetrwać w ekstremalnych warunkach przestrzeni kosmicznej. Ewolucja życia na Ziemi może nie być wystarczającym wyjaśnieniem.

Mitologia różnych kultur na całym świecie zawiera opowieści o stworzeniu świata i ludzkości przez bóstwa lub istoty nadprzyrodzone. Niektóre z tych mitów sugerują, że życie na Ziemi mogło być wynikiem interwencji boskich lub nadprzyrodzonych istot.

W mitologii greckiej istnieją opowieści o bogach olimpijskich, którzy mieli wpływ na losy ludzi i świata. Na przykład Prometeusz, który ukradł ogień i dał go ludziom, mógł być interpretowany jako postać przynosząca wiedzę i technologię z kosmosu. Istnieją również mity o bogach zstępujących z nieba, takich jak Zeusz, który miał swój tron na Olimpie. Ich pochodzenie nie zawsze było jasne, co mogło prowadzić do spekulacji na temat ich kosmicznego pochodzenia.

W mitologii egipskiej bogowie mieli różnorodne formy i moce, a ich działania wpływały na życie na Ziemi. Istnieją hipotezy, że niektórzy z egipskich bogów mogli być kosmitami, którzy przynieśli wiedzę i technologię ludzkości. Opowieści o bogach pokroju Thotha, boga wiedzy i mądrości, mogą być interpretowane jako przykłady kosmicznego wpływu na rozwój ludzkości.

W hinduizmie z kolei istnieją opowieści o dewach, bogach lub istotach nadprzyrodzonych, które miały wpływ na życie na Ziemi. Niektóre z opowieści sugerują, że dewowie mogli pochodzić z innych światów i wymiarów. Przykładem może być postać Visznu, który jest jednym z najważniejszych bogów hinduskich i często jest przedstawiany jako stróż i opiekun ludzi.

W mitologiach Mezoameryki, takich jak mitologia aztecka i majów, istnieją opowieści o bogach i istotach nadprzyrodzonych, które były związane z kosmosem. Na przykład, Quetzalcoatl, ptak-wąż, był ważnym bogiem w mitologii azteckiej i może być interpretowany jako istota z kosmosu, która miała wpływ na kulturę i rozwój tamtej cywilizacji.

Teoria ewolucji wyjaśnia, jak życie na Ziemi rozwijało się i zmieniało przez miliardy lat, ale czy istnieje możliwość, że ewolucja została kierowana lub wspomagana przez istoty pozaziemskie?

Niektórzy badacze sugerują, że pewne cechy życia na Ziemi mogą być wynikiem genetycznego inżynierstwa przeprowadzonego przez zaawansowane cywilizacje kosmiczne.

Hipoteza o panspermii kontrolowanej sugeruje, że życie na Ziemi mogło być celowo zasiane przez zaawansowane cywilizacje pozaziemskie. Niektórzy badacze spekulują, że mikroorganizmy lub materiał genetyczny mogły zostać umyślnie przeniesione na Ziemię przez sondy kosmiczne lub inne środki technologiczne. To z kolei mogłoby być rezultatem wysiłków tych istot w poszukiwaniu życia lub celowej kolonizacji kosmicznej.

Istnieje też teoria o pochodzeniu życia w oceanie kosmicznym. Według niej życie na Ziemi mogło mieć swój początek w przestrzeni kosmicznej, a nie na naszej planecie. Zgodnie z tą koncepcją, mikroorganizmy mogły powstać na planetoidach lub kometach, a następnie zostać przeniesione na Ziemię poprzez uderzenia meteoroidów lub innych procesów kosmicznych.

Badania anomalii w genomach sugerują, że pewne cechy życia na Ziemi mogą być wynikiem manipulacji genetycznej dokonanej przez istoty pozaziemskie. Niektóre cechy życia mogą być trudne do wytłumaczenia jedynie na podstawie naturalnego procesu ewolucji. Kod genetyczny każdego organizmu jest niezwykle skomplikowany i precyzyjny. Istnieją hipotezy sugerujące,

że pewne wzorce w kodzie genetycznym mogą wskazywać na zewnętrzne modyfikacje lub manipulacje genetyczne. Przykładowo, pewne sekwencje kodu genetycznego mogą wykazywać niezwykle stabilność lub efektywność, które trudno wytłumaczyć jedynie naturalnym procesem ewolucji. Istnieją przypadki w przyrodzie, gdzie organizmy wykazują niezwykle adaptacje, które trudno wyjaśnić jedynie na podstawie naturalnej selekcji. Przykładowo, zdolność niektórych organizmów do przetrwania w skrajnych warunkach środowiskowych, takich jak wysokie temperatury czy ekstremalne ciśnienie, może sugerować zaawansowane mechanizmy adaptacyjne, które wydają się być ponad zdolnością ewolucji przez dobór naturalny.

Istnieją okresy w historii życia na Ziemi, gdzie pojawiają się nagle nowe formy życia lub pojawiają się znaczące ewolucyjne skoki. Niektórzy badacze sugerują, że te nagłe zmiany mogą być wynikiem zewnętrznych interwencji lub manipulacji genetycznej, która przyspieszyła proces ewolucji.

Według równania Drake'a, istnieje potencjał dla istnienia nawet pięciu milionów cywilizacji in-

teligentnych istot we wszechświecie. Jednakże, amerykański astrofizyk zauważył, że każda rozwinięta forma życia ma potencjał do odwiedzenia innej rozwiniętej formy życia w ciągu ostatnich 5 tysięcy lat jej istnienia. Na tej podstawie wywnioskował, że we wszechświecie musi istnieć około 250 tysięcy cywilizacji, które mogą potencjalnie odwiedzić naszą planetę.

Z kolei, przy założeniu, że jedna cywilizacja przetrwa średnio około 100 tysięcy lat, można zadać pytanie, ile czasu zajmie ludzkości spotkanie z Obcymi. Według dwóch chińskich uczonych, którzy opublikowali swoje badania w czasopiśmie naukowym „The Astrophysical Journal”, nasza cywilizacja może spotkać Obcych za około 400 000 lat. Jednakże, największym wyzwaniem w obliczeniu tego czasu jest brak punktu odniesienia. Posiadamy ograniczoną ilość danych, które dotyczą jedynie naszej cywilizacji. Dodatkowo, równanie Drake’a jest jedynie przypuszczeniem, które stymuluje naszą wyobraźnię, a nie przedstawia wiarygodnych wyników.

Nauka opiera się na rzetelnej wiedzy i analizie, a nie jedynie na przypuszczeniach. Jednakże, badania nad możliwością spotkania z życiem pozaziemskim są fascynujące i wciąż trwają.

Naukowcy skorzystali z danych z 2020 roku oraz przeprowadzili symulację Monte Carlo, aby oszacować liczbę potencjalnych cywilizacji, które mogą skontaktować się z ludzkością.

W efekcie, obliczyli, że może istnieć około 42 000 cywilizacji, które są w stanie skontaktować się z nami. Zgodnie z tymi danymi, moglibyśmy spotkać jedną z nich w ciągu zaledwie 2000 lat.

Należy pamiętać, że te wyniki są obarczone dużą liczbą niewiadomych. Badacze zwracają uwagę, że ich badania są raczej eksperymentem myślowym niż pewnym wynikiem. Niemniej jednak, pytanie o życie pozaziemskie nadal fascynuje ludzkość, a nasza ciekawość i chęć eksploracji sprawiają, że dążymy do odkrycia prawdy o życiu poza Ziemią.

W roku 1954 młody Erich von Däniken, wówczas 19-latek, wspinał się na Wielką Piramidę w Gizie. W tamtych czasach było to jeszcze dozwolone. Czternaście lat później, w 1968 roku, opublikował swoją książkę w której przedstawił teorię o starożytnych kosmitach, którzy mieli wpływ na światowe cuda architektury. Jego teoria cieszy się dużą popularnością. Von Däniken twier-

dzi, że istoty pozaziemskie miały udział w budowie piramid, starożytnych miast czy posągów. Archeolodzy głównego nurtu odrzucają teorię von Dänikena i podkreślają, że starożytni Egipcjanie rozwijali swoją niezwykłą tradycję budowlaną bez pomocy istot z kosmosu. Mimo to, teorie von Dänikena przetrwały, a jego książki i programy na temat starożytnych kosmitów wciąż cieszą się popularnością. Von Däniken zyskał na swoich twierdzeniach znaczny majątek, pisząc 32 tomy na temat wpływu pozaziemskich cywilizacji na życie na Ziemi i sprzedając ponad 63 miliony egzemplarzy swoich książek.

Nie tylko piramidy w Egipcie są postrzegane jako miejsce mające powiązania z cywilizacją pozaziemską. **W opinii niektórych badaczy, Teotihuacan w Meksyku jest kosmicznym portem. Obecność miki i płynnej rtęci, odkryte w starożytnych ruinach, może świadczyć o tym, że miejsce to było postrzegane jako punkt kontaktu z kosmicznymi istotami.** Naukowcy uważają, że miasto wyprzedza cywilizację Azteków, którzy zamieszkiwali te tereny, gdy Europejczycy przybyli do Meksyku.

Kolejnym tajemniczym miejscem są rysunki w Nazca w Peru. Niektórzy przypuszczają,

że kształty te są rodzajem starożytnego lotniska dla kosmicznych statków. Peruwiańscy naukowcy uważają jednak, że linie Nazca są tajemnicze, ale związane raczej z rytuałami i wodą niż z obcymi cywilizacjami. Ostatnio naukowcy wykorzystali zdjęcia satelitarne i odkryli ponad 140 dodatkowych geoglifów.

Wyspa Wielkanocna to kolejne miejsce, które przyciąga miłośników teorii von Dänikena. Niektórzy twierdzą, że słynne posągi Moai zostały stworzone przez obcą cywilizację. Jednak archeolodzy są zdania, że posągi te są wynikiem pomysłowości polinezyjskich mieszkańców wyspy.

Niezwykłe teorie dotyczące starożytnych kosmitów często spotykają się z krytyką ze strony archeologów. Sarah Parcak z University of Alabama w Birmingham prowadzi seminarium na temat obalania mitów archeologicznych i zwraca uwagę na to, że takie teorie często odwracają uwagę od prawdziwych cudów archeologii. Odnajdywanie odpowiedzi na zagadki przeszłości wymaga czasu i systematycznych badań. Archeologia pozwala nam spojrzeć nie tylko w przeszłość, ale także w przyszłość naszej cywilizacji.

Powyższe przykłady nie przybliżają nas niestety do odpowiedzi na pytanie, czy jesteśmy samotni we wszechświecie. Wręcz przeciwnie – każde zdanie generuje wiele kolejnych pytań o nasze losy. Dyskusja na temat pochodzenia życia na Ziemi i roli istot pozaziemskich w tym procesie jest otwarta. Mimo, że oficjalnie brak jest konkretnych dowodów na istnienie takich interwencji, teorie i spekulacje na ten temat nadal fascynują badaczy i entuzjastów kosmosu. Najwyraźniej jest przed nami ukrywana niewygodna prawda. Pytanie tylko, czy po to, żeby nas chronić przed czymś na co nie jesteśmy gotowi, czy żeby chronić interesy władców?

Światowe mitologie i legendy oferują nam wgląd w to, jak ludzkość od dawna nurtowała pytania dotyczące naszego pochodzenia i miejsca we Wszechświecie. W tym temacie powstał program „Starożytni kosmici”, stworzony we współpracy z Erichem von Dänikenem. Twórcy serii podróżują po całym świecie, starając się znaleźć dowody na ingerencje kosmitów w historię naszej cywilizacji. To fascynujący serial dokumentalny, który skupia się na starożytnych kosmitach-bogach, którzy według teorii odwiedzali Ziemię w zamierzonych czasach i mieli ogromny wpływ na ludzi tamtych czasów. Dzie-

dzictwo tych starożytnych istot pozostawiło ślady w postaci budowli, mitów i legend, które do dzisiaj budzą wiele pytań, a w wielu przypadkach trudno je logicznie wytłumaczyć, szczególnie według naukowych dogmatów. W serialu pojawia się wiele znanych osób, które propagują istnienie obcych istot, które miały wpływ na ludzką historię. Występują także autorzy, którzy spotkali się z krytyką ze strony świata nauki za swoje kontrowersyjne teorie. Poza nimi widzimy również znanych archeologów oraz specjalistów w różnych dziedzinach, od lotów kosmicznych po podwodny świat.

Czyżby ludzkość otwierała się na inne perspektywy i zaczęła zdawać sobie sprawę, że nie jest najważniejsza we wszechświecie?

Jak mitologia i starożytne cywilizacje wpływają na rozwój współczesnej duchowości?

Gdy spoglądamy w rozgwieżdżone niebo, nasze myśli wędrują ku bezkresnym tajemnicom wszechświata. Od zarania dziejów ludzkość próbowała znaleźć odpowiedzi na pytania o swoje pochodzenie i miejsce w kosmosie. Wiele starożytnych cywilizacji wierzyło, że nasze życie jest darem od bogów, a niektóre z tych wierzeń mogą kryć w sobie więcej prawdy, niż kiedykolwiek przypuszczaliśmy.

Mitologie starożytnych cywilizacji były nie tylko opowieściami przekazywanymi z pokolenia na pokolenie, ale także nośnikami wiedzy i mądrości. W starożytnym Egipcie, bogowie byli postrzegani jako istoty, które zesłały życie na Ziemię. Ra, bóg słońca, był uważany za stwórcę świata,